

Gitukod sa Roma ang Panan-awon - Numero Nueve

Pagsalikway sa mga Pundasyon: Ang Kontrobersiya sa 'Ang Matag-adlaw' ug ang mga Sangputanan sa Paglimod sa Kamatuoran diha sa Adbentistang Tagna

Jeff Pippenger

2024-08-21

Sa pagkakaran atong gitagad ang propetikong linya sa mga kontrobersiya sulod sa kasaysayan sa Adventismo nga nahitabo may kalabotan sa nagkalainlaing mga simbolo sa Roma. Sa pagkakaran atong gitagad ang “adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel. Kana nga kontrobersiya nagrepresentar sa pagsalikway sa mga patukoranan sa Adventismo, sa pagsalikway sa awtoridad sa Espiritu sa Tagna, ug sa pagsalikway sa mensahero nga gipili sa Dios. Ang pagsalikway sa buluhaton ni Miller nagrepresentar usab sa pagsalikway sa pahimangno nga gihatag kang Miller pinaagi sa langitnong mga manolunda, nga maoy nangulo kang Miller ngadto sa iyang pagsabot sa mensahe nga nahimo pinaagi sa pagdugang sa kahibalo sa dihang ang basahon ni Daniel giablihan sa 1798.

Kadtong mosalikway sa kamatuoran nga nag-ila sa gahum (pagano nga Roma) nga nagpugong sa gahum sa pagkapapa aron kini mapadayag diha sa 2 Tesalonica, nagapakita nga sila wala mahigugma sa kamatuoran, ug tungod sa ilang pagsalikway sa gugma sa kamatuoran, sila makadawat ug bakak. Ang bakak, sa baylo, nagadala kanila ug kusog nga paglimbong. Ang bakak mao ang hinungdan, ug ang kusog nga paglimbong nga ilang madawat mao ang epekto. Ang kakulang sa gugma sa kamatuoran mao ang ilang pagdasig. Ang bakak nagrepresentar sa pagpili sa usa ka pluralistiko nga pagdawat sa biblikanhong doktrina, sukwahi niadtong nagatuo sa hingpit nga kamatuoran. Mao kini ang hinungdan nga ang representasyon ni Isaias sa kusog nga paglimbong ni Pablo gihulagway ingon nga mga paglimbong, dili lamang usa ka paglimbong. Ang laing hut-ong mao kadtong tinuod nga nahigugma sa kamatuoran, midawat sa prinsipyo sa hingpit nga kamatuoran, ug giila ni Isaias ingon nga kadtong nangurog sa Pulong sa Dios.

Mao kini ang giingon sa Ginoo: Ang langit mao ang akong trono, ug ang yuta mao ang tumbanan sa akong mga tiil: hain man ang balay nga inyong tukoron alang kanako? ug hain man ang dapit sa akong kapahulayan? Kay kining tanang mga butanga gibuhat sa akong kamot, ug pinaagi niini nangahimo ang tanang mga butang, nagaingon ang Ginoo: apan niining tawhana ako motan-aw, kaniya nga kabus ug mapainubsanon ang espiritu, ug nagakurog sa akong pulong. Ang nagapatay ug vaca daw sama sa usa nga nagapatay ug tawo; ang nagahalad ug nating karnero, daw sama sa usa nga nagaputol sa liog sa iro; ang nagahalad ug halad-nga-kalan-on, daw sama sa usa nga nagahalad ug dugo sa baboy; ang nagsunog ug incienso, daw sama sa usa nga nagapanalangin sa diosdios. Oo, gipili nila ang ilang kaugalingong mga dalan, ug ang ilang kalag nalipay sa ilang mga dulumtanan. Ako usab mopili sa ilang mga limbong, ug dad-on ko kanila ang ilang mga kahadlok; tungod kay sa diha

nga nagtawag ako, walay mitubag; sa diha nga misulti ako, sila wala mamati: kondili nagbuhat sila ug dautan sa akong mga mata, ug gipili nila kadtong wala ko kahimut-i. Pamati kamo sa pulong sa Ginoo, kamo nga nagakurog sa iyang pulong; Ang inyong mga igsoon nga nagdumot kaninyo, nga nagsalikway kaninyo tungod sa akong ngalan, miingon, Hinaut nga ang Ginoo pagahimayaon: apan siya magapakita alang sa inyong kalipay, ug sila mamaulaw. Isaia 66:1–5.

Kadtong nangurog sa Pulong sa Dios mao ang mga sinalikway sa Israel, nga sa ulahing mga adlaw mao kadtong girepresentar ingon nga bandila.

Ug iyang ibutang ang usa ka bandila alang sa mga nasud, ug pagatigumon niya ang mga hiningilin sa Israel, ug pagahipuson ang mga nangkatag sa Juda gikan sa upat ka tumoy sa yuta. Isaia 11:12.

Gipaila sa Dios nga Siya mao ang naghimo sa balay nga giangkon sa pundok nga naghalad ug mga halad nga dinautan nga sila kuno maoy naghimo. Mao kana ang balay nga ilang gisaligan sa dihang ilang gipahayag, “ang templo sa Ginoo mao kini.”

Tumindog ka sa ganghaan sa balay ni Jehova, ug didto imantala kining pulonga, ug ingna: Pamati kamo sa pulong ni Jehova, kamong tanan sa Juda nga mosulod niining mga ganghaana aron sa pagsimba kang Jehova. Mao kini ang giingon ni Jehova sa mga panon, ang Dios sa Israel: Usba ninyo ang inyong mga dalan ug ang inyong mga binuhatan, ug papuy-on ko kamo niining dapita. Ayaw kamo pagsalig sa malimbongong mga pulong, nga nagaingon: Ang templo ni Jehova, Ang templo ni Jehova, Ang templo ni Jehova, mao kini. Jeremias 7:2–4.

Kadtong “misalig” sa malimbongong mga pulong mao ang mga motuo sa bakak. Ang balay nga gitukod sa Ginoo gipatindog ibabaw sa patukoranan nga Iyang gihimo usab. Ang pundok nga midumili sa pagtubag sa dihang nanawag ang Dios, mipili sa ilang kaugalingong mga dalan ug nahimuot sa mga dulumtanan. Ilang gipili ang “mga dalan” ug “mga dulumtanan,” sa plural, samtang si Jeremias nag-ingon nga usa lamang ang dalan nga pagalakwan sa sulod.

Mao kini ang giingon sa Ginoo: Tindog kamo sa mga dalan, ug tan-awa, ug pangutan-a ang karaang mga agianan, kon hain ang maayong dalan, ug lumakaw kamo niana, ug kamo makakaplag ug kapahulayan alang sa inyong mga kalag. Apan miingon sila: Dili kami molakaw niana. Usab nagbutang Ako ug mga magbalantay ibabaw kaninyo, nga nagaingon: Pamatia ang tingog sa trumpeta. Apan miingon sila: Dili kami mamati. Busa pamati, kamong mga nasod, ug hibalo, O katilingban, kon unsa ang anaa sa ilang taliwala. Pamati, O yuta: tan-awa, dad-an Ko ug kadautan kining katawohan, bisan ang bunga sa ilang mga hunahuna, tungod kay wala sila mamati sa Akong mga pulong, ni sa Akong balaod, kondili gisalikway kini. Alang sa unsang katuyoan nga moanhi pa Kanako ang incienso gikan sa Sheba, ug ang humot nga bagakay gikan sa halayong yuta? Ang inyong mga halad-nga-sinunog dili madawat, ni ang inyong mga halad makapahimuot Kanako. Jeremias 6:16–20.

Sa ikanapulog-lima nga kapitulo, gitawag ni Jeremias ang daotang katilingban nga dili maminaw, bisan pa may mga dalunggan sila, nga “katiguman sa mga mayubiton.” Kining katilingban gihatagan ug “magbalantay” sa kasaysayan sa nahaunang ug ikaduhang mga mensahe sa mga

manulonda, ug usab sa kasaysayan sa ikatulong manolonda, apan midumili sila sa paglakaw diha sa maayong dalan, nga mao ang karaang mga alagianan. Hinunoa, naglakaw sila sa “mga dalan.” Tungod niini, gipaila ni Isaias nga pagapilion sa Dios ang daghang mga pagpahisalaag, kay ilang gipili ang pagkanaglainlain sa bakak nga mga alagianan imbis sa hingpit nga dalan sa karaang mga alagianan. Sama sa pagpamatuod ni Isaias, ang pagsimba sa katiguman sa mga mayubiton gisalikway sa Ginoo. Si Sister White sa dayag nagdugtong sa daghang mga pagpahisalaag ni Isaias ngadto sa kusganong pagpahisalaag ni Pablo, ug iyang gibutang kini sulod sa konteksto sa pagsalikway sa mga pundasyonal nga mga kamatuoran, ang patukoranan nga sa ibabaw niini gitukod sa Ginoo ug gitukod ang Iyang balay.

“Siya nga nakakita ilalom sa nawong, nga nagabasa sa mga kasingkasing sa tanang tawo, nagaingon mahitungod niadtong nakabaton ug dakong kahayag: ‘Sila wala masakit ug matingala tungod sa ilang kahimtang sa moral ug espirituwal.’ Oo, gipili nila ang ilang kaugalingong mga dalan, ug ang ilang kalag nagakalipay sa ilang mga dulumtanan. Ako usab mopili sa ilang mga limbong, ug ipaabot ko kanila ang ilang mga kahadlok; tungod kay sa dihang nagtawag Ako, walay mitubag; sa dihang misulti Ako, sila wala mamati: kondili nagbuhat sila ug dautan sa atubangan sa Akong mga mata, ug gipili ang butang nga wala Ko kahimut-i.’ ‘Ang Dios magapadala kanila ug kusgan nga paglimbong, aron motoo sila sa bakak,’ tungod kay wala nila dawata ang gugma sa kamatuoran, aron sila maluwas,’ ‘hinonoa nagkalipay sa pagkadili-matarong.’ Isaias 66:3, 4; 2 Tesalonica 2:11, 10, 12.

Nangutana ang langitnong Magtutudlo: “Unsa pa bang mas kusgan nga limbong nga makapahisalaag sa hunahuna kay sa pagpakaaron-ingnon nga kamo nagatukod diha sa husto nga pundasyon ug nga gidawat sa Dios ang inyong mga buhat, samtang sa tinuod nagabuhat kamo sa daghang butang sumala sa palisiya sa kalibutan ug nagapakasala batok kang Jehova? Oh, dako gayod kini nga paglimbong, usa ka makapadani nga ilusyon, nga nagakuha sa mga hunahuna sa mga tawo sa dihang sila nga kaniadto nakaila sa kamatuoran masayop sa pag-isip sa dagway sa pagkadiosnon nga mao na ang espiritu ug ang gahum niini; sa dihang magdahom sila nga sila dato ug napanag-iya sa daghang mga butang ug wala nay kulang kanila, apan sa pagkatinuod nanginahanglan sila sa tanang butang.”

“Ang Dios wala mausab sa Iyang pagtratar ngadto sa Iyang mga matinumanong alagad nga nagabantay sa ilang mga bisti nga walay buling. Apan daghan ang nagsinggit, ‘Pakigdait ug kaluwasan,’ samtang kalit nga pagkalaglag nagaabot ibabaw kanila. Gawas kon adunay hingpit nga paghinulsol, gawas kon ang mga tawo magpaubos sa ilang mga kasingkasing pinaagi sa pagsugid ug modawat sa kamatuoran ingon niini anaa kang Jesus, dili gayud sila makasulod sa langit. Sa diha nga ang paghinlo mahitabo na sa taliwala sa atong mga laray, dili na kita magpabiling mahimayaon sa kaugalingon, nga nagapangandak nga adunahan ug nadugangan sa mga bahandi, nga walay kakulangan sa bisan unsa.”

“Kinsa ba ang makasulti sa tinuod: ‘Ang among bulawan gisulayan sa kalayo; ang among mga bisti walay buling gikan sa kalibotan’? Akong nakita ang among Magtutudlo nga nagtudlo ngadto sa mga bisti sa gitawag nga pagkamatarong. Sa paghukas Niya niini, Iyang gibutyag ang kahugawan nga anaa sa ilawom. Unya miingon Siya kanako: ‘Dili ba ninyo makita kon giunsa nila sa pagpakaaron-ingnon pagtabon ang ilang kahugawan ug pagkadunot sa kinaiya?’

“Naunsa na nga ang matinumanong siyudad nahimong usa ka bigaon!” Ang balay sa Akong Amahan gihimong balay sa patigayon, usa ka dapit diin ang balaang presensya ug himaya mipahawa na! Tungod niini anaa ang kahuyang, ug ang kusog kulang.” Testimonies, volume 8, 249, 250.

Sa maong teksto, ang panagtigom ni Jeremias sa mga mayubiton giila nga mga Laodiceano, nga mao ang mga buang nga ulay.

“Ang kahimtang sa Iglesia nga girepresentahan sa mga buang nga mga ulay, gihisgotan usab ingon nga kahimtang sa Laodicea.” Review and Herald, Agosto 19, 1890.

Ang mga buang nga ulay nagapakita sa ilang kakulang sa lana sa pag-abot sa Pagsinggit sa Tunga-tungang Gabii, sa diha nga sila modawat sa usa ka paglimbong nga nahiuyon sa ilang kaugalingong nangaging pagpili kon unsang dalan ang ilang pagaadtoan, samtang gisalikway nila ang karaang mga alagianan ni Jeremias. Ang karaang mga alagianan mao ang dapit diin makita ang kapahulayan ug pagpabag-o, ug ang kapahulayan ug pagpabag-o mao ang ulahing ulan.

“Gitudloan ako ngadto sa panahon sa dihang ang mensahe sa ikatulong manulonda hapit na matapos. Ang gahum sa Dios mitunhay ibabaw sa Iyang katawhan; natuman nila ang ilang buluhaton ug naandam sila alang sa takna sa pagsulay nga anaa sa ilang atubangan. Nadawat nila ang ulahing ulan, o kahupayan gikan sa presensya sa Ginoo, ug ang buhing pagpamatuod nabuhi pag-usab. Ang katapusang dakong pasidaan mitingog sa tanang dapit, ug kini nakapukaw ug nakapasuko sa mga pumoluyo sa yuta nga dili modawat sa mensahe.” Early Writings, 279.

Sa panahon sa pagbubo sa Espiritu Santo, ang gamhanang limbong ginabubo ibabaw sa mga buang nga ulay nga Laodicean, nga wala mahigugma sa kamatuoran, ug busa mipili sa pagtuo sa usa ka bakak imbis sa kamatuoran. Ang pagsalikway sa kamatuoran giisip nga sama sa pagsalikway sa kasugoan, kay ang kasugoan sa Dios nalangkob diha sa Iyang mga lagda nga pinadayag pinaagi sa propesiya.

“Ang pagpadayag dili mao ang paghimo o pag-imbento sa usa ka bag-ong butang, kondili ang pagpakita sa nahisubay na, apan hangtod nga mapadayag, wala mailhi sa mga tawo. Ang dagku ug walay katapusang mga kamatuoran nga anaa sa maayong balita gipadayag pinaagi sa matinguhaong pagpangita ug sa pagpaubos sa atong kaugalingon sa atubangan sa Dios. Ang langitnong Magtutudlo nagamando sa hunahuna sa mapaubsanong tigpangita sa kamatuoran; ug pinaagi sa giya sa Espiritu Santo, ang mga kamatuoran sa Pulong gipaila kaniya. Ug walay laing paagi sa kahibalo nga labi pang sigurado ug mabungahon kay sa pagiya sa ingon niana. Ang saad sa Manluluwas mao kini, ‘Apan sa moanhi na siya, ang Espiritu sa kamatuoran, siya magamando kaninyo ngadto sa tanang kamatuoran.’ Pinaagi sa pagpaambit sa Espiritu Santo kita mapahimo sa pagsabot sa Pulong sa Dios.”

Ang magsusulat sa mga Salmo nagaingon, “Unsaon man sa usa ka batan-ong lalaki sa paghinlo sa iyang dalan? Pinaagi sa pagtahod niana sumala sa imong pulong. Sa tibuok kong kasingkasing gipangita ko ikaw: O ayaw itugot nga mahisalaag ako gikan sa imong mga sugo.... Ablihi ang akong mga mata, aron makita ko ang mga kahibulongang butang gikan sa

imong balaod.”

“Gitambagan kita sa pagpangita sa kamatuoran sama sa pagpangita sa tinagong bahandi. Ablihan sa Ginoo ang salabutan sa tinuod nga nangita sa kamatuoran; ug ang Balaang Espiritu nagahatag kaniya ug abilidad sa pagsabut sa mga kamatuoran sa pagpadayag. Mao kini ang buot ipasabot sa salmista sa dihang siya nagahangyo nga ang iyang mga mata maablihan aron makita ang kahibulongang mga butang gikan sa Kasugoan. Sa dihang ang kalag uhaw nga nagaapas sa mga kahalangdon ni Jesu-Cristo, ang hunahuna ginahatagan ug gahum sa pagsabut sa mga himaya sa labi pang maayong kalibotan. Pinaagi lamang sa tabang sa langitnong Magtutudlo nga atong masabtan ang mga kamatuoran sa Pulong sa Dios. Sa tulunghaan ni Cristo kita makakat-on nga mamahimong maaghop ug mapaubsanon tungod kay gihatag kanato ang pagsabut sa mga tinago sa pagka-diosnon.” Sabbath School Worker, December 1, 1909.

Ang pagsalikway sa mensahe o sa pamaagi sa ulahing ulan mao ang pagsalikway sa balaod sa Dios. Sa dihang miingon si Jeremias nga “wala sila mamati sa akong mga pulong, ni sa akong balaod, kondili gisalikway kini,” nagkauyon siya kang Oseas.

Ang Akong katawhan nangalaglag tungod sa kakulang sa kahibalo; tungod kay imong gisalikway ang kahibalo, isalikway ko usab ikaw, aron dili ka na mahimong pari alang Kanako; tungod kay imong hingkalmantan ang kasugoan sa imong Dios, hingkalmantan ko usab ang imong mga anak. Oseas 4:6.

Ang kahibalo nga gisalikway sa mga buang mao ang pagdugang sa kahibalo, nga giila ni Daniel nga mahitabo sa panahon sa katapusan. Sa panahon sa katapusan niadtong 1798, ug unya pag-usab sa panahon sa katapusan niadtong 1989, may pagdugang sa kahibalo nga gipormalisar pinaagi sa mensahero nga gipili sa Dios nga gamiton sa dihang Iyang gitukod ang patukoranan alang sa matag usa niadtong duha ka magkaparehong kaliwatan. Kining mga patukoranan nga mga kamatuoran giorganisar pinaagi sa piho nga mga lagda sa Biblia nga gipadayag ngadto sa piniling mga mensahero sa ilang tagsatagsa ka kasaysayan, ug kining mga patukoranan nga mga kamatuoran mao ang karaang mga agianan ni Jeremias, ug mao kini ang mga kamatuoran nga sa katapusan nagrepresentar sa lana sa mga mensahe sa tungang gabii ug sa makusog nga singgit. Ang ulahing ulan nagpatungha sa mensahe sa Tunga nga Singgit sa kasaysayan sa pagselyo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug human niana nagpatungha sa mensahe sa makusog nga singgit sa kasaysayan sa pagtigom sa laing panon sa Dios nga anaa pa sa Babilonia. Ang ulahing ulan mao ang usa ka mensahe ug ang pamaagi nga nagpatungha sa maong mensahe. Ang pagdugang sa kahibalo ni Daniel maoy nagpasugod sa usa ka tulo-ka-lakang nga proseso sa pagsulay.

Ug siya miingon, Lakaw sa imong dalan, Daniel; kay ang mga pulong gitakpan ug gipatikan hangtod sa panahon sa katapusan. Daghan ang pagaputlihon, ug pagapapution, ug pagasulayan; apan ang mga daotan magapadayon sa pagkadaotan; ug walay bisan kinsa sa mga daotan ang makasabut; apan ang mga manggialamon makasabut. Daniel 12:9, 10.

Ang mga daotan ni Daniel mao ang mga buang nga ulay ni Mateo nga mipili sa pagpadayon sa ilang kahimtang nga Laodicean. Ang ilang kahimtang gipadayag diha sa ikatulong lakang sa tulo ka pagsulay ni Daniel, sa dihang ang mga manggialamon ug ang mga daotan pagasusihon. Ang

katapusang pagsulay mao ang dapit diin ang paghukom ipatuman, ug ang duruha ka hut-ong magapadayag kon sila ba adunay lana.

“Usab kining mga sambingay nagtudlo nga wala nay panahon sa pagtilaw human sa paghukom. Sa diha nga mahuman ang buluhaton sa ebanghelyo, dayon mosunod ang pagbulag tali sa maayo ug sa daotan, ug ang padulngan sa matag pundok mapalig-on na sa walay katapusan.” Christ’s Object Lessons, 123.

Ang pagpakita sa kinaiya diha sa ikatulong pagsulay nag-ila sa mga magsisimba ingon nga usa ka buang nga Laodicean o usa ka maalamon nga Philadelphian. Ang katapusang pagsulay matuman inubanan sa mensahe sa ulahing ulan, nga gipadayag pinaagi sa pamaagi sa ulahing ulan. Ang pagsalikway sa pamaagi sa ulahing ulan nagbutang sa usa ka kalag sa kahimtang diin dili nila masabtan ang mensahe sa ulahing ulan. Ang mensahe ug ang pamaagi giila ni Isaias ingon nga katapusang pagsulay.

Kinsa man ang iyang tudloan ug kahibalo? ug kinsa man ang iyang pasabton sa pagtulon-an? kadtong mga gilutas na sa gatas, ug gikuha na gikan sa mga suso. Kay ang sugo kinahanglan maibutang ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay: Kay pinaagi sa ngabil nga nangaamang ug pinaagi sa laing sinultihan siya mosulti niining katawohan. Kang kinsa siya miingon, Mao kini ang pahulay nga pinaagi niini inyong mapapahulay ang gikapuyan; ug mao kini ang kahupayan: apan sila dili buot mamati. Apan ang pulong ni Jehova alang kanila mao ang sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila manglakaw, ug mapukan paatras, ug madugmok, ug masukod, ug madakpan. Busa pamatia ninyo ang pulong ni Jehova, kamong mga tawo nga may pagbiaybiay, nga nagmando niining katawohan nga anaa sa Jerusalem. Tungod kay kamo miingon, Naghimo kami ug tugon uban sa kamatayon, ug uban sa Sheol kami may panagkasabot; sa diha nga ang nagaawas nga hampak moagi, kini dili moabut kanamo: kay gihimo namo ang kabakakan nga among dangpanan, ug ilalom sa kabakakan nagtago kami sa among kaugalingon: Busa mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova, Ania karon, gibutang ko sa Zion alang sa patukoranan ang usa ka bato, usa ka sinulayan nga bato, usa ka bililhon nga bato sa pamag-ang, usa ka malig-ong patukoranan: siya nga motoo dili magdali. Ang paghukom usab igabutang ko sa pisi, ug ang pagkamatarung sa timbangan nga pisi: ug ang ulan-nga-yelo mopahid sa dangpanan sa kabakakan, ug ang mga tubig moawas sa dapit nga tinaguanan. Ug ang inyong tugon uban sa kamatayon pagawagtangon, ug ang inyong panagkasabot uban sa Sheol dili molungtad; sa diha nga ang nagaawas nga hampak moagi, nan pagatamakan kamo niini. Isaias 28:9–18.

Ang “nag-awas nga latigo” sa tagna sa Biblia mao ang nagpadayon nga krisis sa balaod sa Domingo nga nagsugod sa haduol na nga balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika. Kadtong mga buangbuang, daotan nga mga Laodiceano nga wala manag-iya sa “gugma sa kamatuoran,” ug busa nagsalikway sa pagdugang sa kahibalo, nagatoo nga ang “nag-awas nga latigo” “dili moabot” ibabaw kanila, kay lakip sa ubang mga butang, ilang gipili ang pagdawat sa usa ka bakak nga kahulogan sa usa ka simbolo sa Roma diha sa tagna sa Biblia. Sa pagbuhat niini, nakagama sila ug usa ka bakak nga propetikong sulondan nga gibase sa ilang kaugalingong propetikong patukoranan. Ang ilang patukoranan gitukod ibabaw sa balas, nga nagrepresentar sa

usa ka panon sa gagmay nga mga dinugmok nga bato. Ang patukoranan sa mga manggialamon gitukod ibabaw sa usa ka Bugtong nga Bato.

Sumala sa grasya sa Dios nga gihatag kanako, ingon nga usa ka maalamong batid nga magtutukod, akong gipahimutang ang patukoranan, ug may lain nga nagatukod ibabaw niini. Apan magbantay ang matag usa kon giunsa niya ang pagtukod ibabaw niini. Kay walay bisan kinsa nga makapahimutang ug laing patukoranan gawas niadtong napahimutang na, nga mao si Jesu-Cristo. Karon, kon may usa nga magtukod ibabaw niining patukoranan pinaagi sa bulawan, salapi, bililhong mga bato, kahoy, uhot, dagami; ang buhat sa matag usa igapadayag: kay ang adlaw magapadayag niini, tungod kay kini igapadayag pinaagi sa kalayo; ug ang kalayo magaulay sa buhat sa matag usa kon unsa ang matang niini. 1 Corinto 3:10–13.

Ang mini nga mga pundasyon gitandi sa tinuod nga pundasyon, nga mao si Cristo Jesus—ang Bato. Ang tinuod o mini nga pundasyon ikapadayag sa kataposang pagsulay sa tulo ka pagsulay ni Daniel. Kini “ikapadayag pinaagi sa kalayo”—ang kalayo sa Mensahero sa Tugon, nga sa kalit moanhi ngadto sa Iyang templo. Unya may usa ka pundok nga ikapakita nga nakighimo ug tugon uban sa kamatayon, ug may usa ka pundok nga ikapakita nga nakighimo ug tugon sa kinabuhi.

Ania karon, ipadala ko ang akong mensahero, ug siya magaandam sa dalan sa akong atubangan; ug ang Ginoo, nga inyong gipangita, sa kalit moanha sa iyang templo, bisan ang mensahero sa tugon, nga inyong gihimuotan: ania karon, siya moanhi, nagaingon ang Ginoo sa mga panon. Apan kinsa ba ang arang makatugot sa adlaw sa iyang pag-anhi? ug kinsa ba ang makabarog sa diha nga siya magapakita? kay siya sama sa kalayo sa magpupino, ug sama sa sabon sa mga magpapakuti: Ug siya molingkod ingon nga magpupino ug mag-uulay sa salapi; ug iyang pagahinloan ang mga anak ni Levi, ug pagaputlion sila sama sa bulawan ug salapi, aron sila makahalad ngadto sa Ginoo ug halad diha sa pagkamatarung. Unya ang halad sa Juda ug Jerusalem mahimong makapahimuot sa Ginoo, sama sa mga adlaw sa karaan, ug sama sa unang mga tuig. Ug ako moduol kaninyo alang sa paghukom; ug ako mahimong matulin nga saksi batok sa mga salamangkero, ug batok sa mga mananapaw, ug batok sa mga bakakon sa panumpa, ug batok niadtong nagdaugdaug sa sinuholan sa iyang suhol, sa balo nga babaye, ug sa ilo, ug nga nagapahilayo sa dumuloong gikan sa iyang katungod, ug wala mahadlok kanako, nagaingon ang Ginoo sa mga panon. Malakias 3:1–5.

Ang Mensahero sa Pakigsaad moduol diha sa paghukom sa dihang ang proseso sa pagsulay diha kang Daniel moabot sa ikatulong pagsulay, ug ang mga maalamon ug ang mga daotan pagasulayon. Ang tulo ka hugna nga proseso sa pagsulay diha kang Daniel magsugod sa panahon sa katapusan, sa dihang ang basahon ni Daniel pagaablihan ug ang kahibalo modaghan. Ang pagdagsang sa kahibalo mapatin-aw pinaagi sa buluhaton sa pinili nga mensahero nga mopatingog ug trumpeta. Kining mensaheroha gihisgutan ni Malakias ingon nga ang “mensahero” nga “magaandam sa dalan” sa atubangan sa pag-abot sa Mensahero sa Pakigsaad nga pinaagi sa kalayo magapadayag kon kinsa ang misulod sa pakigsaad uban Kaniya, o kinsa ang mipili sa paghimo ug pakigsaad uban sa kamatayon. Sa kasaysayan sa mga Millerita si Cristo miabut sa kalit ngadto sa Iyang templo niadtong Oktubre 22, 1844, usa ka ilhanan nga nagalandong nang daan sa haduol nga pag-abot sa balaod sa Domingo.

“Ang pag-anhi ni Cristo ingon nga atong labawng sacerdote ngadto sa labing balaan nga dapit, alang sa paghinlo sa santuwaryo, nga gipakita diha sa Daniel 8:14; ang pag-anhi sa Anak sa tawo ngadto sa Tigulang sa mga Adlaw, ingon sa gipresentar diha sa Daniel 7:13; ug ang pag-anhi sa Ginoo ngadto sa Iyang templo, nga gitagna ni Malakias, maoy mga paghulagway sa mao rang hitabo; ug kini usab gilarawan pinaagi sa pag-anhi sa pamanhonon ngadto sa kasal, nga gihulagway ni Cristo diha sa sambingay sa napulo ka mga ulay, sa Mateo 25.” The Great Controversy, 426.

Ang kataposang sa tulo ka mga pagsulay ni Daniel mahitabo sa haduol nang moabot nga balaod sa Domingo, sa dihang ang Mensahero sa Pakigsaad moanhi aron ipadayag pinaagi sa kalayo kinsa ang naghimo ug pakigsaad uban sa kinabuhi o sa kamatayon nga gibutang sa kahimtang sa mga Levita. Sa dihang gihulagway ni Malakias ang mga manggialamon ug buang nga mga ulay ni Mateo, nga mao ang mga taga-Laodicea ug taga-Filadelfia ni Juan, ug ang mga manggialamon ug daotan ni Daniel, ang duha ka pundok pagasulayan pinaagi sa kalayo, ug unya ilang ipadayag kinsa ang usa ka Levita, o kinsa ang dili.

Ang mga Levihanon mao ang simbolo niadtong mga mitindog nga matinumanon diha sa duha ka pagrebelde maylabot sa bulawang mga nating baka. Ang unang pagrebelde mao ang kang Aaron, ug ang ikaduha mao ang pagrebelde ni Jeroboam. Sa duha ka hulagway, ang mga Levihanon nagrepresentar sa mga matinumanon, ug ang duha ka hulagway naghatag og duha ka mga saksi sa pagkamatinumanon sa usa ka pundok nga girepresentahan sa mga Levihanon sa haduol nang moabut nga balaod sa Dominggo. Naghimo si Aaron og bulawang nating baka. Ang bulawan mao ang simbolo sa Babilonya, ug ang nating baka maoy hulagway sa usa ka mananap. Unya nagtukod siya og usa ka pista, ug ang mga buang nga tawo misayaw nga hubo libot sa nating baka. Ang tibuok nilang pagrebelde gibase ug gipalihok sa ilang pagsalikway kang Moises, ang piniling mensahero.

Ug si Moises miingon kang Aaron, Unsay gibuhat niining katawhan kanimo, nga gidala mo man nila ang ingon kadakong sala? Ug si Aaron miingon, Ayaw ipabukal ang kasuko sa akong ginoo: nasayod ka sa katawhan, nga sila nahimutang sa pagkadautan. Kay sila miingon kanako, Buhata kami ug mga dios, nga mag-una kanamo: kay mahitungod niining Moises, ang tawo nga nagdala kanamo gikan sa yuta sa Egipto, wala kami mahibalo kon unsay nahitabo kaniya. Ug ako miingon kanila, Bisan kinsa nga adunay bulawan, ipaibot nila kini. Busa ilang gihatag kini kanako: unya akong gilabay kini ngadto sa kalayo, ug migula kining nating vaca. Ug sa dihang nakita ni Moises nga ang katawhan hubo; (kay gihimo sila ni Aaron nga hubo ngadto sa ilang kaulawan taliwala sa ilang mga kaaway:) Nan si Moises mitindog sa ganghaan sa campo, ug miingon, Kinsa ang dapig sa Ginoo? paanhia siya kanako. Ug ang tanang mga anak ni Levi nagtigum sa ilang kaugalingon ngadto kaniya. Ug siya miingon kanila, Mao kini ang giingon sa Ginoo nga Dios sa Israel, Ibutang sa tagsatagsa ka tawo ang iyang espada sa iyang kilid, ug sulod ug gawas kamo gikan sa ganghaan ngadto sa ganghaan sa tibuok campo, ug pamatya sa tagsatagsa ka tawo ang iyang igsoon, ug sa tagsatagsa ka tawo ang iyang kauban, ug sa tagsatagsa ka tawo ang iyang silingan. Ug ang mga anak ni Levi nagbuhat sumala sa pulong ni Moises: ug nangapukan sa katawhan niadtong adlawwa mga tulo ka libo ka mga tawo. Exodo 32:21–28.

Kadtong misayaw mao ang mga Laodicean nga nagpakita sa “kaulaw sa ilang pagkahubo,” nga mao ang pasidaan sa ikaunom nga hampak, usa ka pasidaan bahin sa panginahanglan sa husto nga pagsabot sa tulo-ka-pilo nga pagkabuhat sa modernong Roma ingon nga ang dragon, ang mapintas nga mananap, ug ang mini nga propeta. Kana nga pasidaan mahait nga mosupak sa pribadong paghubad ni Uriah Smith nga maoy naglaglag sa mga kamatuoran nga nalangkit sa ikaunom nga hampak ug sa Armagedon.

Kadtong nagpadayag sa ilang kahimtang nga Laodicean nagdumili sa awtoridad sa piniling mensahero ug nagpadayag sa mao rang malibog nga pagsabot sama niadtong mipili sa pag-ila sa satanikong simbolo sa “the daily” ingon nga diosnon nga simbolo sa ministeryo ni Cristo sa santuwaryo. Ila nga giila ang ilang kaluwasan nga naggikan sa usa ka simbolikong dios, apan ang dios nga ilang gipiling simbahon mao ang usa ka simbolo sa dios sa Egipto, ug ang Egipto usa ka simbolo sa dragon. Sama sa Laodicean nga Adventismo, ilang gisalikway ang kamatuoran nga “the daily” usa ka simbolo sa paganong Roma, ang dragon, ug ilang giila ang satanikong simbolo ingon nga usa ka simbolo ni Cristo.

Anak sa tawo, ipaatubang ang imong nawong batok kang Faraon nga hari sa Ehipto, ug managna batok kaniya, ug batok sa tibook Ehipto: Isulti, ug iingon, Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios; Ania karon, ako batok kanimo, Faraon nga hari sa Ehipto, ang dakung dragon nga naghigda sa taliwala sa iyang mga suba, nga nagaingon, Ang akong suba akoa man gayud, ug ako naghimo niini alang sa akong kaugalingon. Ezekiel 29:2, 3.

Ang mga rebelde ni Aaron mituo sa bakak nga ang simbolo sa dragon, nga girepresentahan sa bulawang nating baka, mao ang dios nga nagluwas kanila gikan sa pagkaulipon sa Egipto. Ang Laodiceanong Adventismo mituo sa bakak nga ang simbolo sa pagano nga Roma (ang dragon), nga girepresentahan pinaagi sa “ang adlaw-adlaw,” mao ang simbolo ni Cristo kansang buluhaton mao ang pagluwas sa mga tawo gikan sa pagkaulipon sa sala diha sa Iyang ministeryo sa langitnong santuwaryo. Gisalikway usab nila ang pinili nga mensahero, maingon sa gihimo sa Laodiceanong Adventismo sa panaglalis mahitungod sa simbolismo sa “ang adlaw-adlaw.”

Sa unang kaliwatan (1844 hangtod 1888) sa Laodicean nga Adventismo, ilang gisalikway ang buluhaton ni Miller sa pag-ila sa pito ka mga panahon. Sa ikaduhang kaliwatan (1888 hangtod 1919) gisugdan nila ang proseso sa pagsalikway sa kamatuoran mahitungod sa “ang inadlaw-adlaw.” Sa ilang ikatulong kaliwatan (1919 hangtod 1957) mibalik sila sa pagsabot sa apostatang Protestante nga ang mga tulisan sa imong katawhan mao si Antiochus Epiphanes. Niadtong Septiyembre 11, 2001 ilang gisalikway ang papel sa Islam sa propesiya sa Biblia sa dihang miabot ang ikatulong kaalaotan nianang petsaha. Ang matag usa niadtong upat ka mga kamatuoran gipadayon ni Miller ug girepresentahan diha sa duha ka mga papan ni Habakkuk, ug ang matag usa maoy pundasyonal nga mga kamatuoran nga giila sa buluhaton ni Miller, nga gitawag ni Sister White nga ang “pinili.”

Ang pagsukol ni Jeroboam nagsugod sa sinugdanan sa amihanang gingharian nga gilangkoban sa napulo ka mga banay nga naghimo kang Jeroboam nga ilang unang hari. Si Jeroboam naghimo ug duha ka bulawang nating baka ug gibutang ang usa sa Bethel, nga nagkahulogan ug balay sa Dios,

ug ang usa sa Dan, nga nagkahulogan ug paghukom. Sa tingub, ang Bethel ug Dan nagrepresentar sa panaghiusa sa iglesia (Bethel) ug estado (Dan). Ug sama sa pagsukol ni Aaron, ang mga nating baka gihimo sa bulawan, usa ka simbolo sa Babilonia, ug silang duha maoy hulagway sa usa ka mapintas nga mananap. Sama kang Aaron, si Jeroboam nagtukod ug tinuig nga pista ug giila ang mga nating baka ingon nga mga dios nga maoy nagluwas sa katawohan sa Dios gikan sa Egipto.

Ug si Jeroboam miingon sa iyang kasingkasing, Karon mobalik ang gingharian ngadto sa balay ni David: Kon kining katawhan motungas aron sa paghalad sa mga halad didto sa balay sa Ginoo sa Jerusalem, nan ang kasingkasing niining katawhan mobalik pag-usab ngadto sa ilang ginoo, mao si Rehoboam nga hari sa Juda, ug ako ilang patyon, ug manumbalik sila ngadto kang Rehoboam nga hari sa Juda. Busa ang hari nagpayo, ug naghimo siya ug duha ka nating baka nga bulawan, ug miingon kanila, Sobra na kaayo alang kaninyo ang pagtungas sa Jerusalem: ania karon ang imong mga dios, O Israel, nga nagkuha kanimo gikan sa yuta sa Egipto. Ug gibutang niya ang usa sa Bethel, ug ang usa gibutang niya sa Dan. Ug kining butanga nahimong sala: kay ang katawhan nangadto aron sa pagsimba sa atubangan sa usa, bisan hangtod sa Dan. Ug naghimo siya ug usa ka balay sa mga hatag-as nga dapit, ug naghimo ug mga sacerdote gikan sa labing ubos sa katawhan, nga dili gikan sa mga anak ni Levi. Ug si Jeroboam nagtukod ug usa ka fiesta sa ikawalong bulan, sa ikanapulo ug lima ka adlaw sa bulan, sama sa fiesta nga didto sa Juda, ug siya mihalad ibabaw sa halaran. Ingon niini ang iyang gibuhat sa Bethel, nga naghalad ngadto sa mga nating baka nga iyang gihimo: ug gibutang niya sa Bethel ang mga sacerdote sa mga hatag-as nga dapit nga iyang gihimo. Busa siya mihalad ibabaw sa halaran nga iyang gihimo sa Bethel sa ikanapulo ug lima ka adlaw sa ikawalong bulan, bisan sa bulan nga iyang gimugna gikan sa iyang kaugalingong kasingkasing; ug nagtukod ug usa ka fiesta alang sa mga anak sa Israel: ug siya mihalad ibabaw sa halaran, ug nagsunog ug incienso. 1 Mga Hari 12:26–33.

Si Jeroboam “naglalang sulod sa iyang kaugalingong kasingkasing,” nga nagrepresentar sa buhat ni Uriah Smith sa pagpaila sa usa ka “pribadong paghubad” diin patindogon ang iyang modelong profetiko. Gisunod ni Jeroboam ang sulondan ni Aaron ug sa ingon sayop nga girepresentar ang usa ka dios sa Egipto ingon nga tinuod nga Dios. Ang dios nga gipamugos ni Aaron ug ni Jeroboam nagasukad sa usa ka sayop nga pag-aplikar sa usa ka simbolo sa duruha ka kinaiya sa Roma ingon nga simbolo sa pagdumala sa estado ug pagdumala sa iglesia. Si Aaron ug si Jeroboam, silang duha, nagpaila sa usa ka larawan sa gahum sa dragon pinaagi sa simbolismo sa usa ka larawan sa mapintas nga mananap. Busa, kining duruha ka balaang kasaysayan sa pagrebelde nagrepresentar sa dakong pagsulay sa katawohan sa Dios, diin pagabuot-an ang ilang walay kataposang padulngan. Kana nga pagsulay, sumala sa inspirasyon, mao ang pagsulay mahitungod sa pagporma sa larawan sa mapintas nga mananap.

Ang unang kontrobersiya bahin sa simbolo sa Roma ingon nga mga tulisan sa imong katawohan, nga miabot ngadto sa tsart sa mga payunir sa 1843, naglalis nga si Antiochus Epiphanes mao ang tulisan, puli sa kamatuoran nga ang mga tulisan mao ang Roma. Ang unang kontrobersiya nagrepresentar sa katapusang kontrobersiya mahitungod sa mga tulisan sa imong katawohan nga mao ang Roma, diin karon gilalis nga ang Tinipong Bansa sa Amerika mao ang mga tulisan, ug dili ang Roma. Apan, si Antiochus usa ka simbolo sa Tinipong Bansa sa Amerika sa mga bersikulo

napulo hangtod napulog-lima sa Daniel onse, busa ang bakak sa sinugdanan ug ang bakak sa katapusan mahitungod sa kon kinsa ang ginarepresentahan managsama ra.

Ang kangitngit ug kalibog mahitungod sa girepresentar ni Antiochus sa kataposang mga adlaw nagahatag ug kalibog mahitungod sa larawan sa mapintas nga mananap, ingon sa gibuhat sa pagrebelde ni Aaron ug ni Jeroboam. Ang kalibog mahitungod sa larawan sa mapintas nga mananap nagakahitabo gayod sa maong panahon nga ang dakong pagsulay alang sa katawhan sa Dios mao ang pagkaporma sa larawan sa mapintas nga mananap.

“Gipakita sa Ginoo kanako sa tin-aw gayud nga ang larawan sa mananap maporma sa dili pa motakop ang panahon sa pagtilaw; kay kini mao ang mahimong dakong pagsulay alang sa katawhan sa Dios, nga pinaagi niini pagahukman ang ilang walay katapusang padulngan. Ang imong baruganan usa ka hilabihang naglibog nga sagol sa mga dili pagkauyonay, mao nga diyutay ra kaayo ang malimbongan.

“Diha sa Pinadayag 13 kini nga hilisgutan sa tin-aw gayud gipadayag; [Pinadayag 13:11–17, gikutlo].”

“Kini mao ang pagsulay nga kinahanglan maagian sa katawohan sa Dios sa dili pa sila patikan. Ang tanan nga nagpakita sa ilang pagkamatinumanon ngadto sa Dios pinaagi sa pagbantay sa Iyang kasugoan, ug pagdumili sa pagdawat sa mini nga adlaw nga igpapahulay, mapailalom ubos sa bandila sa Ginoong Dios Jehova, ug makadawat sa patik sa buhing Dios. Kadtong mosugot sa kamatuoran nga gikan sa langitnong tinubdan ug modawat sa Domingo nga adlaw nga igpapahulay, makadawat sa marka sa mananap.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Sa dihang giuyonan ni Sister White ang panglantaw ni Miller nga ang “ang adlaw-adlaw” nagrepresentar sa paganong Roma, iyang gipahayag nga sukad pa sa 1844, “uban pang mga panglantaw,” sa plural, maoy gisagop nga nagpatungha ug “kangitngit ug kalibog.” Ang kalibog nga gipamunga sa bakak nga mga panglantaw mahitungod sa “ang adlaw-adlaw,” nga usa ka simbolo sa paganong Roma, ingon nga “ang mga tulisan sa imong katawohan,” nagpatungha ug kalibog ug kangitngit mahitungod sa kalainan tali sa Roma ug sa larawan sa Roma.

Ang nahauna ug katapusang mga panaglalis bahin sa usa ka simbolo sa Roma nahitabo tali sa usa ka kanhing katawhan sa tugon nga gipasagdan na, ug sa usa ka katawhan nga niadtong panahona nahimong bag-ong katawhan sa tugon sa Dios. Ang panaglalis naglakip sa dili pag-andam nga pailalom sa gitukod nang mga lagda sa gramatika, kay ang pulong “usab” diha sa bersikulo katorse gidili sa mga Protestante, busa ilang giangkon nga ang mga tulisan kinahanglan mao ra ang samang gahum nga girepresentahan sulod sa nag-unang mga bersikulo.

Kini nagrepresentar sa pagpilipit sa Kasulatan sa dihang si Antiochus gipugos nga mahimong “ang mga tulisan.” Kini usa ka pribadong paghubad, kay ang bisan unsang mini nga doktrina nga mosupak sa kamatuoran usa ka pribadong paghubad. Ang kontrobersiya mismo nahimong usa ka pundasyonal nga kamatuoran, kay kini natala sa 1843 pioneer chart. Ang pag-apruba sa chart pinaagi sa inspirasyon nagpamatuod ug nagpalig-on sa “ang mga tulisan” ingon nga simbolo sa Roma, ug nagpadaku sa kabug-aton sa kamatuoran, kay ang pagsalikway sa doktrina mao ang pagsalikway sa duha—sa mga patukoranan ug sa awtoridad sa Espiritu sa Tagna.

Ang husto nga pagsabot sa mga tulisan sa imong katawhan nga naghulagway sa Roma, inubanan sa propetikong sumbanan nga gihatag sa mga manulonda kang William Miller, kay kini nahuyon sa propetikong sumbanan nga iyang nasabtan ug gipresentar, nga mao kini: nga ang pagano ug papal nga Roma mao ang patukoranan sa tanan niyang mga propetikong paggamit.

Ang pribadong hubad ni Uriah Smith nga nag-ila sa hari sa amihanan sa bersikulo traynta'y sa is sa Daniel onse ingon nga Pransiya, ug dayon ingon nga Turquía sa bersikulo kwarenta, naglangkob sa duha ka sayop nga pag-ila sa hari sa amihanan. Ang pagsalikway ni Smith sa mga patukoranan niadtong 1863 nagpatungha ug usa ka pagkabuta nga nakapugong kaniya sa pagtan-aw sa labing sukarang lagda sa tagna, nga mao kini: nga sa halos panahon ni Cristo, ang tagna naghulagway sa modernong espirituwal nga mga entidad nga gitipoan sa karaang literal nga mga entidad. Si Pablo piho nga nagtudlo niining kamatuoran samtang iyang giila nga ang miuna mao ang literal ug pagkahuman ang espirituwal.

Apan dili ang espirituwal ang nahauna, kondili ang kinaiyanhon; ug sa ulahi ang espirituwal. 1 Corinto 15:46.

Si Smith kabahin sa katawhan sa tugon nga mipuli sa apostatang Protestantismo ingon nga katawhan sa Dios, apan iyang gipasiugda ang ilang pagrebelde sa dihang iyang gisalikway ang pito ka mga panahon, ug gipaila ang iyang tsart sa 1863. Ang paggamit sa iyang kaugalingong paghubad nagpatungha og sayop nga pagsabot sa Armagedon diha sa Pinadayag kapitulo diecisis, nga maoy laing pagsulay maylabot sa husto nga pagsabot sa Roma.

Pinaagi sa unang kontrobersiya bahin sa mga tulisan, si Smith nagrepresentar niadtong mga nalambigit sa unang katumanan sa sambingay sa napulo ka mga ulay. Busa, pinaagi sa iyang personal nga panglantaw mahitungod sa hari sa amihan, siya nagrepresentar sa usa ka katawhan sa tugon nga ginalabyan tali sa 1856 ug 1863, sa dihang nahimo silang Laodicean nga Iglesia Adventista sa Ikapitong Adlaw. Maingon sa mga Protestante sa kontrobersiya sa mga tulisan, gipasagdan ni Smith ang gramatikanhong awtoridad sa maong teksto nga iyang gituis pinaagi sa iyang pribadong hubad, tungod kay sa gramatika ang hari sa amihan gikan sa bersikulo 31 hangtod sa bersikulo 45 sa kanunay ug sa walay lain mao lamang ang gahum sa kapapahan.

Pinaagi sa kontrobersiya mahitungod sa “ang adlaw-adlaw,” ang mga bakak gisulod ngadto sa kasaysayan sa Advent pinaagi kang Willie White ug A. G. Daniells aron palig-onon ang daang Protestante nga panglantaw nga “ang adlaw-adlaw” nagrepresentar sa ministryo ni Cristo sa santuwaryo. Kining partikular nga kasaysayan naila diha sa mga Lamisa ni Habakkuk, apan importante nga timan-an ang mini nga saksi nga nalangkit sa pagpasiugda ug pagpatukod sa sayop nga panglantaw, kay ang husto nga pagsabot giila ni Miller diha sa 2 Tesalonica, diin ang isyu mao ang kalainan tali niadtong nahigugma sa kamatuoran ug niadtong mituo sa bakak.

Ang kontrobersiya sa “adlaw-adlaw” nagdugang sa linya ibabaw sa linya nga pagsabot nga ang katapusang kontrobersiya sa Roma mahitabo sa panahon sa pagbubo sa Balaang Espiritu. Samtang ang Balaang Espiritu ginabubo gikan sa kahitas-an, usa ka gahum gikan sa kahiladman nagatindog ug nagapanag-iya niadtong mga modawat niini ingon nga mao ang gahum sa Dios, bisan pa nga kini usa ka kusgan nga limbong.

“Ang duha ka dagkong gahum nga nagkasangka nagapanglihok, ang usa gikan sa ubos, ang usa gikan sa itaas. Ang matag tawo anaa ilalom sa tago nga impluwensya sa usa o sa usa, ug ang iyang mga buhat magapadayag sa kinaiya sa inspirasyon diin kini nanggikan. Kadtong mga nahiusa kang Cristo magabuhat sa kanunay diha sa mga linya ni Cristo. Kadtong anaa sa panaghiusa kang Satanas magabuhat ilalom sa inspirasyon sa ilang pangulo, nga supak sa gahum ug lihok sa Balaang Espiritu. Ang kabubut-on sa tawo gibilin nga gawasnon sa paglihok, ug pinaagi sa lihok ginapadayag kon unsang espiritu ang nagalihok ibabaw sa kasingkasing. ‘Sa ilang mga bunga maila ninyo sila.’” The 1888 Materials, 1508.

Ang mapanagnaong pagkasukwahi sa lalis mahitungod sa “ang adlaw-adlaw” mao ang pag-ila sa usa ka simbolo sa dragon ingon nga simbolo ni Cristo. Kadtong mosalikway sa kamatuoran, nagasalikway usab sa papel ni Miller nga nakadiskobre niining kamatuoran, ug sa pagbuhat niana ilang ginabalibaran ang Espiritu Santo ug ginatuman ang sala nga dili mapasaylo.

Pagahisgutan nato sa sunod nga artikulo ang usa ka kontrobersiya mahitungod sa Roma nga nahitabo wala madugay human sa Septiyembre 11, 2001.

“Nagakinabuhi kita sa usa ka panahon diin ang kinabuhi labing bililhon ug labing makaiikag. Ang katapusan sa tanang mga butang haduol na. Ang makapakurat nga mga kalamboan magapadayon sa pagpadayag sa atong atubangan; kay ang dili makita nga mga gahum nagalihok, nga nagapakita ug hilabihan nga kalihokan. Ang mga gahum sa kangitngit gikan sa ubos nagalihok ibabaw sa mga tawhanong himan, ug ang mga datang tawo nagapakigtambayayong sa datang mga manulonda sa pagpakiggubat batok sa mga sugo sa Dios ug sa pagtuo ni Jesus; sa samang higayon ang usa ka gahum gikan sa itaas nagalihok ibabaw sa mga motugyan sa balaang mga impluwensiya, ug ang katawohan sa Dios nagapakigtambayayong sa langitnong mga kinaadman. Walay bisan unsa gawas sa tinuod, putli nga pagtuo ang makalahutay sa kagul-anan nga moabot sa tagsatagsa ka kalag sa tawo niining ulahing mga adlaw aron sa pagsulay ug pagsusi kaniya. Ang Dios kinahanglan nga maoy atong dalangpanan; dili kita makasalig sa porma, pagpahayag sa pagtoo, seremonya, o katungdanan, ni maghunahuna nga tungod kay kita adunay ngalan nga buhi, makahimo kita sa pagbarog sa adlaw sa pagsulay. Ang tanang mahimong uyogon pagauyogon, ug kadtong mga butang nga dili mahimong uyogon sa mga paglimbong ug mga pagpalimbong niining ulahing mga adlaw, magapabilin. Ilansang ang kalag ngadto sa walay katapusang Bato; kay diha lamang kang Cristo may kaluwasan. Gihulagway ni Jesus ang mga adlaw diin kita nagakinabuhi ingon nga mga adlaw sa katalagman. Siya miingon, ‘Maingon sa mga adlaw ni Noe, mao man usab ang pag-anhi sa Anak sa tawo. Kay sama sa mga adlaw sa wala pa ang lunop sila nanagkaon ug nanag-inom, nanagpamana ug nanagpamana sa kaminyoon, hangtud sa adlaw nga misulod si Noe sa arka, ug wala makasabut hangtud miabut ang lunop, ug gilaglag silang tanan; mao man usab ang pag-anhi sa Anak sa tawo.’ ‘Sa ingon man usab sa nahitabo sa mga adlaw ni Lot; sila nanagkaon, nanag-inom, nanagpamilya, nanagbaligya, nanagtanom, nanagtukod; apan sa maong adlaw nga migula si Lot gikan sa Sodoma miulan gikan sa langit ug kalayo ug asupre, ug gilaglag silang tanan. Sa ingon usab kini sa adlaw nga ikapadayag ang Anak sa tawo.’ ‘Sa diha nga moanhi ang Anak sa tawo diha sa iyang himaya, ug ang tanang balaang mga manulonda uban kaniya, nan molingkod siya sa trono sa iyang himaya: ug sa iyang atubangan pagatigumon ang tanang mga nasud: ug sila iyang pagabulagon

ang usa gikan sa usa, maingon sa usa ka magbalantay sa mga carnero nga nagabulag sa iyang mga carnero gikan sa mga kanding: ug ibutang niya ang mga carnero sa iyang too, apan ang mga kanding sa wala. Unya ang Hari moingon kanila sa iyang too, Umari kamo, mga pinanalanginan sa akong Amahan, panundon ninyo ang gingharian nga giandam alang kaninyo sukad pa sa pagkatukod sa kalibutan.' Ang atong dalan niining kinabuhia magabuot sa atong walay katapusang kapalaran didto; gitugyan kini kanato sa pag-ingon kon kita ba mahiuban niadtong managpanunod sa gingharian sa Dios, o niadtong mangadto sa kangitngit sa gawas. Gihimo na sa Dios ang tanang kahikayan alang sa atong kaluwasan; busa gamiton nato ang maong butang nga napalit sa walay kinutoban nga bili. 'Kay gihigugma sa Dios ang kalibutan sa ingon nga iyang gihatag ang iyang bugtong Anak, aron ang bisan kinsa nga motuo kaniya dili mawala, kondili makabaton sa kinabuhing dayon.'" Youth Instructor, Agosto 3, 1893.